

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

תוס' ד"ה מונמצא וכו'
תיסח דבסוטה. עין
ברטנ"א מכות דף ת' ע"א
ד"ה התם מעניינא דקרא:

הנהגות הב"ח

(א) רח"ט ד"ה מונחא וכו' כפ' במהלך דערין גבי שדה אחוזה ומלך פרט וכו' ויחלל בקרוב. י"ב ו"ג להדי' בערבין איתא להדיא משום דהכא מעניינא דקרא ולכן דרשין אה"פ דלא כתיב בידו:

מוסף רש"י

וכולהו אליבא דר'
 עקיבא. ממתן קבלו
 (שבתות ד') יצא עד
 שאין לר' אחיה. עס
 שפילא. שמיט ב' בקל
 ל'א עד אין ל' אחיה
 משער בחציתו ובתש
 אחי. דמחית עס המסור
 זה המסור. זכר עס עיש
 במסותהו. אחיזה אחי
 במסות. כל מהו משפס
 חיתנ עד עד חייב נה
 דבר לה עד משפס (שם)
 דבר הלמד מענינו. ר'
 אחי מר מריות. מקל
 כמחשבת עין אחי עיש
 נה מרזב. כל איני לומד
 משפס (תלמי' ק) דבר
 עס שאין מפרשי ב' נה
 מרזב. כל לומד מהן עני
 מרשע עמחש עד נה
 ענין חייב (שם מסות)

[illegible]

אגב: כעדים האחרונים של בן סורר ומורה. דתן לעי (דף
 פה) מתירין לו כפי ג' ומלקין אותו חור וקלקל נדון בשערים ושלשה
 מתירין לו אלו ואלו כפי הדיינין עדים ראשונים ומעידין
 עליו שאלו הטרעריז בור ושתה חלי לוג יג מנביה מלקין אותו
 כדמצי (דמס כה) ויסרו אותו דייני מלקות חור וקלקל נדון כ"ג למיתה
 ומורה חוקה כבין אחרונים שטעירו שחור וקלקל שחמור
 שטרעניז ולא אחרנין שטעי דבר חור דלי לאו סהדותא דקמ
 על פי ראשונים שיה על ידיה חור לא שייכא האו דקמ

אלו הן הנחנקין פרק עשירי סנהדרין

פו.

וּמִצְוָה בִּידוּ קָא אֲמִינָא. * חִימָא דְבִסּוּתָה פ' עֲגֵלָה עֲרוּפָה
(דף מה:) דְרִשִׁין כִּי יִמָּא חֲלָל פִּרְט לִמְצִי וּפְטֵרִין
יֵיר שְׂרֻזָּה עוֹבְדֵי כּוֹכְבִּים וְי"ל דְּהָס כְּמוֹ בְּאִדְמָה וְהוּ כְּמוֹ בִּידוּ
הִסָּא וְאִכְמִי קָשָׁה דְּרִשִׁין בִּפ' בְּתָרָא דְעֲרִין (דף לו:) גְּבִי בְּמִי עֲרִי

תני תנא קמיה דרב ששת א"ל אני שונה רבי שמעון אומר מאחוי עד שיצאינו מרשות אחוי ואת אמרת חייב "הני פטור מאי קשיא דילמא הא ר"ש הא רבנן לא ס"ד דאמר ר' יוחנן ^אסתם מתני' ר' מאיר סתם תוספתא ר' נחמיה ^בסתם ספרא רבי יהודה סתם ספרי ר"ש וכולהו אליבא דר"ע: הגונב בנו: מאי טעמא דרבנן אמר אביי דאמר קרא ^גכי ימצא פרט למצוי א"ל רב פפא לאביי אלא מעתה ^דכי ימצא איש שוכב עם אשה בעולת בעל הכי נמי כי ימצא פרט למצוי כגון של בית פלוני דשיכתן גביהו הכי נמי דפטיר א"ל אנא ^המונמצא בידו קאמינא אמר רבא הילכך דנו מיקרי דרדקי ומתנו רבנן כמצויין בידן דמי ופטירי: גנב מי שחציו וכו': ^ותנן התם רבי יהודה אומר אין לעבדים כבושת ^זמאי טעמא דר' יהודה אמר קרא ^חכי יצאו אנשים יחדיו איש ואחיו מי שיש לו אחוה יצא עבד שאין לו אחוה ורבנן אחוי הוא במצות והכא הכי דריש ר' יהודה סבר מאחוי אפוקי עבדים בני ישראל למעוטי מי שחציו עבד וחציו בן חורין מבני ישראל למעוטי מי שחציו עבד וחציו בן חורין הוי ^טמיעוט אחר מיעוט ^יואין מיעוט אחר מיעוט אלא לרבות ורבנן מאחוי אפוקי עבדים לא משמע להו דהא אחוי הוא במצות בני ישראל מבני ישראל חד למעוטי עבד וחד למעוטי מי שחציו עבד וחציו בן חורין אומר להונב נפש מנין רבי אישיה אמר ^{יא}מלא תגנוב רבי יוחנן אמר ^{יב}מלא ימכרו ממכרת עבד ולא פליגי מר קא חשיב לאו דגניבה ומר קא חשיב לאו דמכירה ת"ר ^{יג}לא תגנוב ^{יד}בגונב נפשות הכתוב מדבר אתה אומר בגונב נפשות או אינו אלא בגונב ממון אמרת צא ולמד משלש עשרה מדות שהתורה נדרשת בהן דבר הלמד מעניינו כמה הכתוב מדבר בנפשות אף כן בנפשות תניא אידך ^{טו}לא תגנובו בגונב ממון הכתוב מדבר אתה אומר בגונב ממון או אינו אלא בגונב נפשות אמרת צא ולמד משלש עשרה מדות שהתורה נדרשת בהן ^{טז}דבר הלמד מעניינו כמה הכתוב מדבר בממון אף כן בממון איתמר עדי גניבה ועדי מכירה בנפש שהוזמו חזקיה אמר אין נהרגין רבי יוחנן אמר נהרגין חזקיה דאמר כר"ע ^{יז}דאמר ^{יח}דבר ולא חצי דבר ורבי יוחנן אמר כרבנן דאמרי דבר ואפ' חצי דבר ומורה חזקיה בעדים האחרונים של בן סורר ומורה שהוזמו שנהרגין מתוך שיכולים לומר הראשונים להלכותיו

כור ואפילו מקל כסור: **מתוך** שרובים עדים הראשונים בו, אין טעם תלו בחלומים אלא במצי' עדי' גיבה ראשונה אין כחרי' עדים שניה דמחלוקת במחלוקת (דע"י 7: 2) וסע' דמורה רבי יקבא בשנים אומרים קידש ושנים אומרים בעל אע"ג דעדי' ביאה ריבי לעדי' קדושין (והואיל) וכן לא כחרי' לעדי' ביאה כולה דבר הוא: **גמרה**

לא מקטיל בטהדותא דהני אלא אמרינן הואיל ויש עונש קמייתא צהני צחרייתא והני צחראי כוליה דבר קא עבדי: להלכות

עין משפט
נר מצוה

לא א מיי פֿיט מהל' גניזה הלכה ג סמג
שם:
לב ב מיי שס הל' ה:
לג ג מיי שס הל' א:

תורה אור השלם

1. כי יוצא איש וגב נפש
מאחור מבני ישראל
והתעמר בו ומקרו ומת
הגב ההוא ובערת הרע
מקרבך;
דרים כז ז

2. כי יוצא איש שוכב
עם אשה בעלת בעל
ומתו גם שניהם האיש
השוכב עם האשה
והאשה ובערת הרע
מישראל;
דרים כח כז

3. וגב איש ומקרו
ונמצא בידו מות יומת:

שמות כא טז
4. כי ינצו אנשים יחדו
איש ואחיו וקריבה אשת
האחד להציל את אישה
מיד מכהו תשלחה ידה
והחזיקה במבשרה:
דברים כה יא
5 לא תרצח לא תנאף
לא תגנב לא תענה
ברע עד שקר:

שמות כ יב
6. כי עבדי הם אשר
הוצאתי אתם מארץ
מצרים לא ימכרו
ממכרת עבד:

7. לא תגבנו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו: ויקרא יט יא

באיש לבד עון וזבל
חטאת בכל חטא אשר
יחטא על פי שני עדים או
על פי שלשה עדים יקום
הזכר: וזכרונם לברכה

10 5 5 13 1

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones